8 de desembre: La Immaculada Concepció de la Verge Maria

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,26-38): I en el mes sisè l'àngel Gabriel fou enviat per Déu a una ciutat de la Galilea, anomenada Natzaret, a una verge, esposada amb un home de nom Josep, de la casa de David; i el nom de la verge era Maria. I entrà on era ella, i li digué: «Salve, plena de gràcia, el Senyor és amb tu!». Però ella, torbada amb aquestes paraules, considerava quin podia ser el sentit d'aquesta salutació. I l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu. Vet aquí que concebràs en el teu si, i infantaràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Aquest serà gran, i li diran Fill de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà el tron de David el seu pare, i regnarà sobre la casa de Jacob eternament, i el seu regne no tindrà fi».

I Maria digué a l'àngel: «¿Com serà això, ja que no conec home?». I responent l'àngel, li digué: «L'Esperit Sant vindrà damunt teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el que naixerà serà anomenat sant, Fill de Déu. I vet aquí que Elisabet, la teva parenta, també ella ha concebut un fill en les seves velleses, i aquest és el sisè mes per a la qui era anomenada estèril; perquè per a Déu no hi ha res impossible». I digué Maria: «Vet aquí l'esclava del Senyor, que es faci en mi segons la teva paraula». I l'àngel es retirà de davant d'ella.

© Albada Editorial / evangeli.net

«L'àngel li digué: 'Salve, plena de gràcia, el Senyor és amb tu!'»

Mn. David COMPTE i Verdaguer
(Manlleu, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli toca un acord fet amb tres notes. Tres notes no sempre ben afinades en la nostra societat: la del fer, la de l'amistat i la de la coherència de vida. Avui dia, doncs, fem moltes coses, però, tenim un projecte? Avui, que naveguem en la societat de la comunicació, fa niu en els nostres cors la solitud? Avui, a l'era de la informació, aquesta ens permet donar forma a la nostra personalitat?

Un projecte. Maria, una noia «esposada amb un home de nom Josep, de la casa de David» (Lc 1, 28). Maria

té un projecte. Evidentment, de proporcions humanes. Tanmateix, Déu irromp en la seva vida per a presentar-li un altre projecte... de proporcions divines. També avui, vol entrar en la nostra vida i donar proporcions divines al nostre quefer humà.

Una presència. «No tinguis por, Maria» (Lc 1, 30). No construïm a la babalà! No fos cas que l'addicció al "fer" amagués una buidor. El matrimoni, la vida de servei, la professió no han de ser una fugida endavant. «Plena de gràcia, el Senyor és amb tu!» (Lc 1, 28). Presència que acompanya i dóna sentit. Confiança en Déu, que —de retruc— ens porta a la confiança amb els altres. Amistat amb Déu que renova l'amistat amb els altres.

Formar-nos. Avui, que rebem tants estímuls sovint contraposats, és necessari donar forma i unitat a la nostra vida. Maria, diu sant Lluís Maria Grignion, «és el motlle vivent de Déu». Hi ha dues maneres de fer una escultura, exposa Grignion: l'una, més feixuga, a cops de cisell. L'altra, servint-se d'un motlle. Aquesta segona és més planera. L'èxit, però, rau en que la matèria sigui manejable i el motlle dibuixi la imatge amb perfecció. Maria és el motlle perfecte. Acudim a ella essent matèria manejable?

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu és el pare a qui es deu la constitució del món; i Maria és la mare a qui es deu la seva restauració. Ja que Déu va engendrar a aquell per qui tot va ser fet; i Maria va donar a llum a aquell per qui tot va ser salvat» (Sant Anselm)

- «La salutació de l'àngel està entreteixida amb fils de l'Antic Testament. Maria és el rebrot que, en la fosca nit hivernal de la història, floreix del tronc abatut de David: d'Ella germina l'arbre de la redempció. Déu no ha fracassat, com podia semblar a l'inici de la història: Déu va salvar i salva al seu poble» (Benet XVI)

- «Aquesta santedat excelsa, absolutament única, amb què Maria fou enriquida des del primer moment de la seva concepció, li ve tota del Crist: Maria fou redimida d'una manera eminent pels mèrits del seu Fill (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 492)